

Palmer i fara - ett praktikfall

Vi satt i skymningen på takterrassen en kväll i november, när en ovanligt stor insekt kom dovt surrande och flög några varv över våra huvuden. Det blev signalen för vår del att genast ta itu med att försvara våra två palmer mot den röda palmvivelns angrepp.

Vi hade nyligen sett ett oroande tecken, som bidrog till kvällens slutsats att nu var det bråttom: den ena palmen hade föllt två stora friska blad i fullkomlig vindstilla.

Nu vände vi oss till ett bekämpningsföretag centralt i Torrevieja, Distmar, som kom och besiktigade hur våra palmer låg till.

Den ena var mycket riktigt redan angripen - tveksamt om den skulle gå att rädda - medan den andra ännu verkade frisk men borde behandlas i förebyggande syfte.

Man går fram med två metoder, dels biologisk bekämpning med besprutning med ett visst slags mycket små rundmaskar, nematoder, som angriper larverna vid bladskottsbaserna, dels insektsgift, som sprutas in i det inre av stammen.

Den direkta behandlingen kompletteras med skalbaggsfällor. De består av gula hinkar med röda lock. Man fyller i vatten till någon decimeters höjd i hinken. På undersidan av locket finns krokar, där påsar med ferromoner hängs. Dessa lockar till sig skalbaggsarna, som kryper in genom stora runda hål i överdelen av hinkens vägg. De kan sedan inte ta sig ut utan drunknar i vattnet på botten. På två månader infångades bortåt hundratalet skalbaggar, som uppenbarligen kommit från granträdgårdarnas vid det laget svårt angripna palmer.

Sprutaggregatet fylls på och sprutningen med nematoder sker med vinklat rör ner i bladskottszonen, där ägg och små larver finns.

Genom borrhål i stammen kan insprutat insektsgift nå de större larverna.

Palmvivefälla med ferromonpåsar, som får bytas efter tre månader. Fällan får inte torka ut!

